

"Colom genera més altes que baixes"

Josep Lluís Carod Rovira passa revista a l'escissió provocada per l'ex-secretari general d'ERC. Per al dirigent renovador, la societat catalana ja ha condemnat el gest de Colom, i confia que ERC superarà aviat la crisi.

RICARD CUGAT

Senyor Carod, l'acusen d'haver fet un cop d'estat.

—Perdó... que diu que què?

—Que l'acusen d'haver fet un cop d'estat en ERC. És el que diuen els que han marxat.

—Això segurament ho deu haver dit algú que no s'ha llegit mai un manual de ciència política.

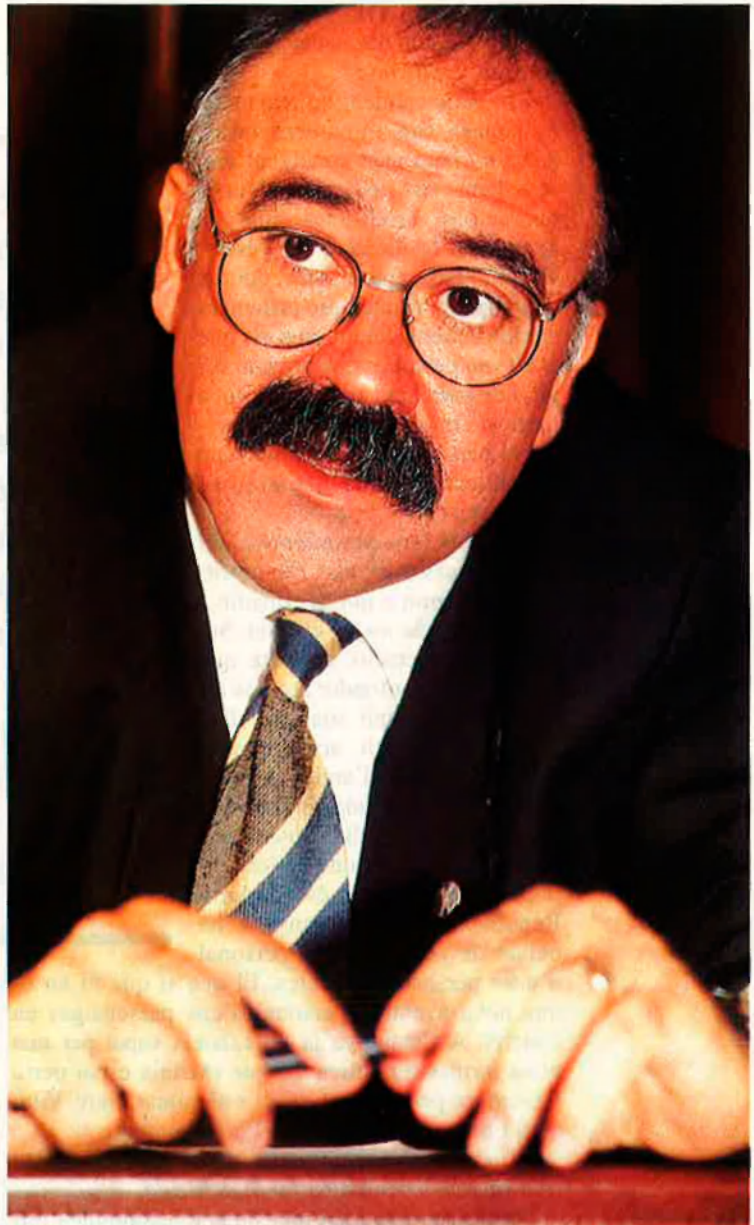
—Els que han marxat asseguren que en ERC hi havia un clima de confrontació insalvable.

—El que hi havia era una situació progressiva d'incompetència per part de la direcció real per cohesionar al voltant d'un mateix projecte polític sensibilitats diferents, aprofitant els recursos humans que tenia el partit, i sobretot una incapacitat per superar una etapa d'una certa buidor ideològica i de certes expressions públiques d'Esquerra més properes a l'anècdota o a la frivolitat que no pas a la política. L'esforç que hem de fer ara és el de deixar enrere l'intent d'associar les sigles d'Esquerra amb un club de fans sense ideologia, i anar cap a un partit polític modern i útil a la gent amb ideologia.

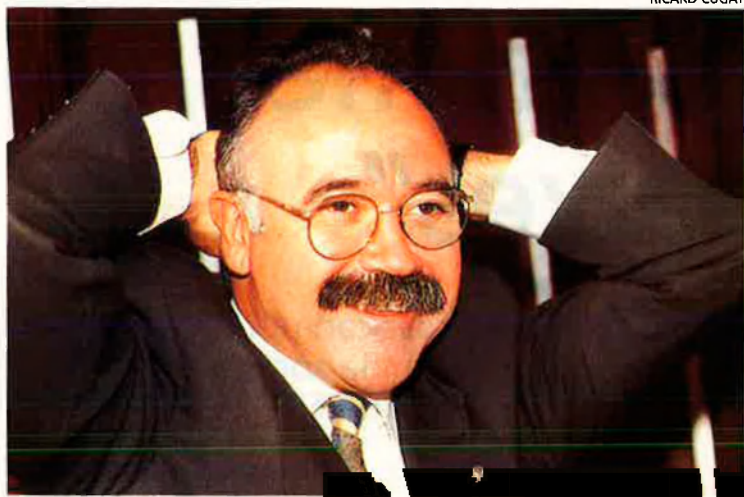
—Com valora la decisió d'Àngel Colom de deixar Esquerra?

—Jo crec que ha comès una autèntica barbaritat política. És un pas insòlit en la història política universal que un secretari general faci una escissió del mateix partit del qual és secretari general. El que ha comès és un error polític gravíssim perquè probablement havien interpretat que, acostumats a potenciar una cultura de lleialtats inquebrantables a unes persones populars i famoses, la militància estava disposada a seguir en l'aventura personal d'aquestes persones. I la militància el que ha fet és quedar-se al costat del partit i al costat de les seves idees. La societat catalana ja ha condemnat aquest gest de deserció política i l'ha desautoritzat moralment en la seva totalitat. Aquests dies no calia ni tan sols obrir les pàgines dels diaris, només mirant la portada ja es veia fins a quin punt les persones que han fet aquest pas s'han desqualificat per elles mateixes, cosa que les invalida per a qualsevol projecció política posterior. De fet, la marxa de Colom de moment ens ha generat més altes que baixes.

—A mesura que passen els dies es van coneixent

"És un pas insòlit en la història política universal que un secretari general faci una escissió del mateix partit del qual és secretari general."

RICARD CUGAT

"A Catalunya ja no existeix espai per a una nova formació política. Sí que existeix espai per a l'aventura, però aquest espai està situat entre Vila-seca i Salou, en el complex Port Aventura."

detalls. Vostè tenia constància que aquesta fos una decisió planificada?

—Jo personalment no tenia cap coneixement que hi hagués cap moviment previ. Això ho hem anat coneixent ara. Ara hem vist indicis d'algunes operacions creditícies que ja apuntaven la direcció de l'escissió. D'això, ens n'hem adonat quan hem constatat que justament crèdits coberts del tot eren els que avalaven persones que ara han fugit. I després hem anat coneixent a partir de militants que s'han quedat al partit que ja tenien prevista una situació com la que ara han protagonitzat.

—Una de les conseqüències del que ha passat és que l'independentisme torna a quedar dividit.

—Jo crec que no, en absolut. Seria una exageració absoluta que algú pogués confondre aquests sis o set càrrecs amb sous que han marxat del partit acompanyats d'unes dotzenes d'amics amb un partit polític. L'independentisme feliçment és una altra cosa. L'independentisme té una única expressió política que és Esquerra Republicana de Catalunya i ha deixat de ser patrimoni personal d'unes persones concretes. El que sí que hi ha és una nova aventura personal d'uns personatges en concret. A Catalunya ja no existeix espai per a una nova formació política. Sí que existeix espai per a l'aventura però aquest espai està situat entre Vila-seca i Salou, al complex de Port Aventura.

—Una altra conseqüència és que ERC queda en una situació econòmica força delicada.

—Esquerra queda en una situació econòmica inicialment delicada i a mesura que van passant les hores anem intentant concretar i avaluar quin és l'es-

tat real de les finances d'Esquerra i això ens porta a buscar mesures de xoc com ara dotar-nos d'un pla de reajustament econòmic que comporti una reducció dràstica de la despesa, que comporti la supressió de tot el que seria partides de caràcter superflu o sumptuari. Per exemple, de segur que l'independentisme democràtic i d'esquerres avançarà igual si viatgem com les persones normals, amb cotxe, i no amb helicòpter.

—S'han anunciat mesures legals per recuperar els càrrecs institucionals que han perdut. Ens en podria detallar alguna?

—Hi ha situacions molt diferents. Una cosa és el membre de la mesa, el secretari de la mesa, que és evident que sí que el tindrem i a més tots els grups parlamentaris ja ens han donat el seu suport per recuperar aquest càrrec. Pel que fa als càrrecs que són d'elecció popular, només es recuperen si hi ha renúncia prèvia. El que passa és que una cosa és que es respecti la legalitat vigent, i algú la pugui utilitzar a favor seu com a privilegi personal, i l'altra és

que totes aquestes persones que han marxat havien assumit un codi ètic voluntàriament firmat en què es comprometien en cas d'abandonar Esquerra Republicana a tornar l'acta de diputat que el partit els havia donat. És curiós de veure si analitzem algunes declaracions de les persones que se n'han anat: són iguals que les que va fer el mateix Joan Hortalà o Josep Maria Reguant.

—Durant aquestes mesos l'han acusat d'aigualir l'independentisme i escorar el partit cap a l'esquerra.

—La veritat és que jo no sé qui diu això, però si ho diu algú que va aterrar a Esquerra procedent de la CNT i dels entorns de Convergència i Unió, no crec que se li hagi de donar gaire credibilitat. I a més a més, davant de trànsfugues no hi ha explicacions que valguin per cobrir pretextos i coartades personals.

—S'ha dit que hi ha risc que ERC caigui en la marginalitat.

—Jo crec que qui forma part de la

"Jo crec que qui forma part de la marginalitat són els qui han marxat, sobretot després de la desautorització moral absoluta que ha fet la societat catalana."

"Esquerra Republicana ha de girar els ulls cap a la realitat"

marginalitat són els que han marxat, sobretot després de la desautorització moral absoluta que ha fet la societat catalana. No se m'acut quina mena de futur immediat hi pot haver per a una aventura d'aquestes característiques com no sigui caure o finalitzar els seus dies allà on ho han fet els anteriors membres del grup mixt, és a dir, o a Convergència i Unió o en el no-res.

—També s'ha dit que el seu projecte incloïa la desaparició de les federacions d'ERC del País Valencià i de les Illes.

—ERC va aprovar ja fa anys quin era el seu marc nacional, el conjunt de territoris que quan jo vaig començar a militar en l'independentisme antifranquista en deien Països Catalans. Aquest era el marc nacional, i en un moment determinat Esquerra va decidir que aquest també era el seu marc orgànic d'actuació política. Del que es tracta és que si volem no solament avançar cap a la sobirania nacional sinó també cap a la progressiva cohesió nacional d'aquest conjunt de territoris, hem de ser capaços d'utilitzar els mecanismes que millor ens aproximïn a aquests objectius. Això comporta actuar amb la màxima habilitat de manera que sabem distingir perfectament qui són els aliats reals de qui són els autèntics enemics. És obvi que els aliats reals són aquells sectors socials i polítics que com a mínim comparteixen dues coses, per una banda l'afirmació d'una identitat cultural bàsica, i per l'altra l'aposta progressista per resoldre els problemes de la societat. Aquests són els nostres aliats. L'exemple seria la coalició unitària progressista d'Eivissa que va aconseguir una senadora. La línia d'actuació d'ERC al País Valencià hauria de ser la mateixa: potenciar al màxim el treball en *blocs* o organismes unitaris.

—Però continuaran existint aquestes federacions?

—El millor exemple d'això és que tant Bernat Joan, president de la federació balear, com Àngel Molina, de la federació valenciana, han anunciat que continuen en ERC.

—Quin ha estat, segons el seu parer, l'error d'Àngel Colom aquests últims anys?

—Han estat diversos. Alguns no són competència exclusiva seva, perquè, d'errors, tots n'hem comès. Potser un primer error és pensar que Catalunya havia entrat en un procés cap a la independència, seguint els processos del Bàltic i dels Balcans. Un altre és no haver-se sabut envoltar d'un equip qualificat de persones disposades i capacitades per aportar contingut polític a l'independentisme. Colom ha tingut una concepció només ideològica de l'independentisme, com si apel·lant a la independència quedessin resolts també els problemes de la quotidianitat. A l'independentisme no li ha faltat una definició ideològica, sinó projecte polític. Colom no ha sabut posar contingut polític a l'independentisme.

—També deu haver tingut algun encert.

—El més important és haver sabut aglutinar al seu voltant tot l'independentisme, procedent de col·lectius diversos, des de Nacionalistes d'Esquerra fins a Terra Lliure. Llàstima que un cop ha aconseguit la

inviabilitat de l'opció violenta a Catalunya ara ens retreu que en ERC hi ha persones amb passat no democràtic. Em sembla d'un cinisme notable.

—Quina importància dóna a Pilar Rahola en tot el que ha passat en els darrers anys?

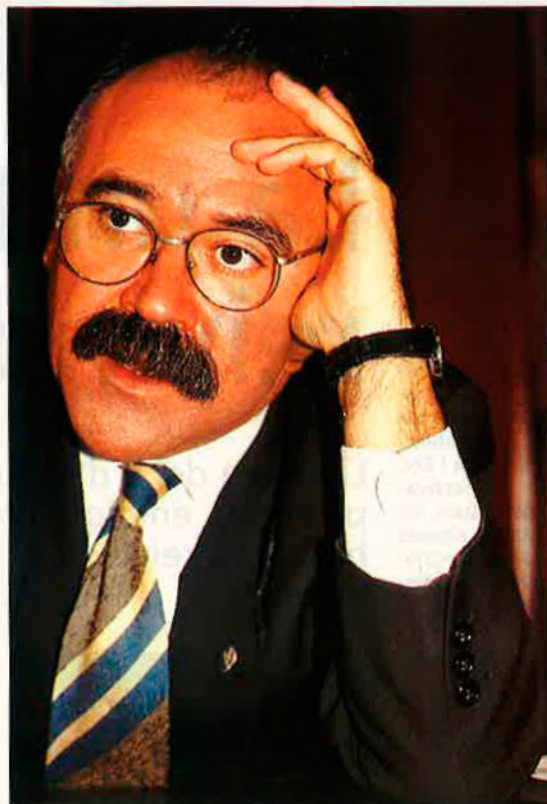
—Ha estat un pas per ERC tan fugaç en el temps com contundent en les conseqüències. Segurament la qüestió que progressivament ha anat allunyant el gruix de la militància de la diputada a Madrid ha estat el seu estil, que sovint feia que ERC aparegués més en les pàgines de societat que en les pàgines de política.

—Vostè havia presentat una candidatura a secretari general. La manté?

—La candidatura és manté, però amb un perfil intern diferent. Quan es va presentar, representava un sector, i es presentava per tenir al davant teòricament Colom, si finalment tornava, com demanaven les pintades. Ara potser haurem de recollir signatures dient "Colom torna... l'escó". Ara, la candidatura és necessàriament una porta oberta per aconseguir una

"A l'independentisme no li ha faltat definició ideològica, sinó projecte polític. Colom no ha sabut posar contingut polític a l'independentisme."

"Ara potser haurem de recollir signatures dient 'Colom torna... l'escó.'"

RICARD CUGAT

candidatura d'unitat, que faci possible la corresponsabilitat en el govern del partit de tots els sectors que hi són presents, siguin renovadors, de la *tercera via*, d'Alternativa Republicana o persones que estaven al costat d'Àngel Colom però que s'han quedat en ERC. En la nova direcció, tots els militants s'hi han de sentir representats. Ara els oficialistes som tots.

—Què ha de fer ERC a partir d'ara?

—Girar els ulls cap a la realitat.

"En la nova direcció, tots els militants s'hi han de sentir representats. Ara els oficialistes som tots".

Pere Martí